

Vol verwachting.....

kloppen onze harten. Ten minste dat zingen we samen met kinderen, kleinkinderen en buurtkinderen in deze Sinttijd. En geloof me beste lezer(es) er wordt wat afgezongen bij echte of denkbeeldige schoorstenen om Sint en zijn Pieterknechten te behagen en zo te bewegen om rond de 5^e december een zak vol cadeau's en strooigoed achter te laten. En ik kan het weten, want ik heb jaren voor allerlei gezelschappen voor de Sint gespeeld. Dat was iets geweldig, zeker als je de ouders van de kinderen, die op school voor je stonden, goed kende en wat wist te vertellen over wat ze in hun jeugd zoal uitgespookt hadden. Dan kreeg de betreffende juf vaak de vraag wie die sint wel was, die zoveel over hem of haar wist uit vroeger tijden.

In mijn Sinttijd waren de wensen van de kindertjes vrij bescheiden. Een auto of pop, wat snoepgoed en er werd niet gemopperd als het lieve kind ook nog nuttige cadeau's als sokken of schoenen kreeg. En papa en mama zeiden dan tegen Sint dat er per kind zo en zo veel mocht worden besteed. Laten we zeggen zo rond de zestig gulden. Kom daar nu maar eens om. Voor zestig euro zeggen velen al geen dank je wel meer tegen de Sint als die al niet is veranderd in de Kerstman. Want de Sint is nog wel leuk, maar Zwarte Piet? Dat kan toch niet meer in deze tijd van vrijheid, gelijkheid en broederschap! Die zwarte knecht is toch een overblijfsel van de slaventijd? Dat veel donker gekleurde medemensen nog steeds onze minste werkjes moeten opknappen om aan de kost te komen en omdat wij daar onze welbepoederde neus voor ophalen, wordt dan voor het gemak vergeten.

Terug naar het cadeau of de cadeau's. Een beetje Lego bouwdoos, Barbiepop met toebehoren of Nintendo is wel het minste wat verwacht wordt. Sokken, schoenen en een pyjama worden niet meer zo gewaardeerd als cadeau of het moet een Feijenoord- of K-drie pyjama zijn. Dan kan het er nog mee door. De lat van de verwachtingen bij de kinderen ligt erg hoog. En hoe hoog ligt die bij de ouders, voogden of opvoeders? Mogen zij iets terug verwachten van de aan hen toevertrouwde kinderschaar? Een gewoon 'dank je Sinterklaasje' of in het ongunstige geval de Kerstman. En op iets oudere leeftijd als het geloof in de Sint of zijn clowneske rendierberijdende na-aper verflauwt of verdwenen is, misschien 'dank je wel pap en mam'?

Vol verwachting kloppen uw en mijn hart. Wat zal de toekomst ons brengen? 'Kommer en kwel' of 'Rozengeur en maneschijn'? Het zijn onzekere tijden. Hoe zal het ons economisch vergaan en op het gebied van de gezondheid? Moeten we de buikriem matig of flink aanhalen, wat minder consumeren misschien ofwel een 'pas op de plaats' maken? Laten we nu alvast één voornemen maken voor het komende jaar. Laat u niet gek maken door allerlei onheilsprofeten en ga met optimisme de toekomst tegemoet, want 'komt tijd, komt raad', 'achter de wolken schijnt de zon' en 'hou de zonzij' om het met een oude spreuk van De Zonnebloem te zeggen.

Veel plezier met het Sintfeest of de Kerstnar, denk namelijk ook aan het dierenwelzijn en zorg in ieder geval goed voor paard en rendier, want zij verwachten een heerlijke krop sla of verse winterwortel in uw schoen bij schoorsteen, CV-ketel of vloerverwarming.

Reageren? a.dekok@kbogoes.nl

Augustinus